

Brățara dacică spiralată din aur descoperită în Olt

de Conf. Univ. dr. George V Grigore

Dacă acum câțiva ani exista o dezbatere destul de aprinsă pe tema brățărilor dacice descoperite la Sarmisegetusa Regia și pe această neînțeleasă inacceptare a existenței meșteșugarilor geto – daci ce au lucrat în aur și argint artefacte cu valoare de unicat, iată că pământul țării noastre ne „răspunde” cu descoperiri ce vin să ne reconfirme bogăția Daciei și valoarea artefactelor din aceea perioadă. Astfel, Florin Stănciucu, un bărbat din Olt, a găsit săpând în curte pentru temelia unui gard, o brățară din aur de 24 karate, de peste 100 grame, care se presupune că ar avea 2.000 de ani, valoarea nefiind încă stabilită. Poliția i-a făcut de curând o vizită tânărului de 27 de ani, după ce din satul *Jugaru*, comuna *Optași Măgura*, județul Olt, a plecat zvonul că acesta ar deține un obiect de patrimoniu, o brățară dacică masivă. Bărbatul spune însă că s-a mirat de ce așa de târziu a stârnit interesul, pentru că le-a spus câtorva vecini chiar la acel moment, iar, ce-i drept, în urmă cu vreo două săptămâni, a aflat chiar tot satul. Descoperirea a făcut-o, însă, în urmă cu aproximativ doi ani, nu-și mai aduce clar aminte când. *„Nu am luat în seamă ce poa’ să fie sau ce valoare poa’ să aibe. Am găsit-o acum doi ani, dintre care o vreme a fost jucăria lu’ fie-mea. Și acum am arătat-o din nou și la alte persoane și a auzit și poliția de ea, dar știa și poliția, că mai spuseseam. A venit poliția la mine că dacă vreau eu să declar obiectul, și le-am spus – da, dom’ne, bineînțeles că vreau, cum să nu vreau, și așa nu cred că are vreo valoare“*, începe bărbatul să povestească aventura care l-ar fi putut transforma într-un om bogat. Totul a început în urmă cu doi ani, când bărbatul s-a hotărât, împreună cu membrii

familiei, să sape un șanț pentru a construi un gard. În urma săpăturilor, Florin a găsit obiectul și s-a grăbit să i-l arate și soției. *„Am dat de ea în timp ce făceam o temelie pentru gard. Am dus-o în casă, și am lăsat-o prin casă. O vreme s-a jucat fie-mea cu ea. Pe urmă, a luat nevastă-mea bijuteriile, ce mai avea, și le-a pus toate într-o geantă. Și-am uitat de ea, a dat din nou de ele acum. Când am găsit-o știam eu, nevastă-mea și doi-trei vecini. Dacă nevastă-mea a pus-o acolo unde a pus-o, uitasem de ea, puteam s-o pierd de 10 ori. Acum a dat de ea și o luasem la analizat, cu bătrâni, cu vecini, întrebam și eu – bă, nene, ai mai văzut așa ceva, ce-ar putea fi? Dar n-am știut niciodată că sunt cel mai bogat om din sat, când eu sunt sărac lipit, vai de mama mea, cumpăr pâine pe datorie. Vă dați seama, am doi copii mici, doar eu lucrez...“*, spune astăzi bărbatul, descumpănit de întorsătura pe care au luat-o lucrurile. *„Mi-au spus și mie că s-o probez în oțet, în acid de baterie...“* Deși nu era foarte încrezător că s-ar fi putut căpătui cu o mare avere, bărbatul mărturisește că a făcut câteva verificări. *„Mi-a zis cineva că, bă, probeaz-o în oțet, sau în acid de baterie, să vezi dacă e de aur. Și pe urmă am căutat și pe Internet, de fapt nu eu, că nu mă pricep, soția, să văd ce ar putea fi, și n-am găsit niciunde așa ceva. Erau din alea în spirală. Am zis - ce să fie, bă? Și râdeau vecinii de mine – ce faci, bă, cu tinicheaua aia?!“*, a povestit bărbatul. De-abia de la polițiști ar fi aflat că, de fapt, timp de doi ani a ținut în casă o mare avere. Cel mai mult regretă, după ce a aflat că dacă se prezenta în 72 ore ar fi putut primi o recompensă, că nu a știut cui să se adreseze. *„Când au venit la mine, duminică, și mi-au zis – bă, tu știi ce valoare are brățara aia? Ai fost fraier că nu te-ai dus atunci, când ai găsit-o, în 72 de ore. Dar dacă noi n-am știut, nici măcar prin cap nu mi-a trecut ce e asta. Lucrez și eu de 10 ani, am găsit geantă, am găsit portofel, am găsit bani, am sunat la poliție sau am găsit număr și am sunat, am găsit buletinul-n geantă și le-am înapoiat... Dacă poliția și ăia care au văzut-o nu m-au luat să-mi spună – vino, mă, prostule, și declar-o! Poliția știa. O știa chiar toată lumea. Am arătat-o la mai multe persoane, nu numai la Poliție. A*

venit poliția la mine la servicii și m-a întrebat dacă vreau s-o declar. Duminică m-am trezit cu patru-cinci mașini și cu detectoare, că e posibil să mai existe. Le-am arătat unde am găsit-o eu, acolo, aproape de casa mea, dar eu acolo am mai adus niște pământ de umplutură, și i-am dus și acolo, de unde am mai luat pământul“, a povestit în continuare bărbatul. „Am rupt-o eu de tot, să văd dacă e galbenă și la mijloc“ După ce tinerii au „redescoperit“ bijuteria în casă, dorind să afle dacă posedă sau nu aur, cu doar două zile înainte de a fi contactat de Poliție, bărbatul a căutat răspunsuri la o casă de amanet. „Am fost cu o zi înainte la amanet, eram cu ăla micu' la spital. Mi-au spus că s-ar putea să fie din aur, sau suflată-n aur, dar am fost cu fragmentul ăla mic, care nimeni nu știa ce ar putea fi. Mi-au zis să mă duc a doua zi s-o testez. Și nu m-am mai dus. A doua zi, când aș fi vrut să merg cu ea pe la muzeu, pe la oameni din ăștia care se pricep, nu m-a mai prins a doua zi, că a venit Poliția s-o declar. Voiam să ajung undeva, la cineva care știe, care a mai văzut bijuterii de muzeu, să mă-ndrume ce să fac cu ea“, a mai declarat Florin Stănciucu. Bărbatul a povestit că inițial bijuteria era întregă, însă, după ce, o vreme, fetița de nici doi ani s-ar fi jucat cu ea, s-a mai deteriorat, pentru ca, în cele din urmă, bărbatul să detașeze o parte, din curiozitate, mărturisește. „Ea era întregă. Între timp ce s-a jucat fie-mea cu ea, ce alea, s-a rupt vârful ăla, care avea vreo 15 grame. Și tot eu, de curios, am rupt-o de tot să văd dacă e galben și la mijloc. Când am vrut să aflu ce e și cum e“, a relatat bărbatul. „Dacă nu mi-o da nimic, să-mi facă și mie măcar o poză cu ea și s-o pună la muzeu“. Bărbatul mai speră la o recompensă, pentru că „n-am furat-o, n-am da nimănui în cap, n-am pitit-o, am ținut-o și întrebam ca prostu' – ce e asta, ce e asta“. Valoarea adevărată a obiectului găsit nu o cunoaște nici astăzi, însă spune că, dacă e foarte mare, nu i-ar strica și lui o casă cu două camere, pentru că stă cu soția și cei doi copii în casa părinților săi, unde locuiește de asemenea și fratele lui. E pregătit, însă, și pentru situația în care nu ar mai primi nimic. „Dacă mi-ar da ceva, de bine, dacă nu, tot de bine, doar să-mi facă și mie cineva o poză, să mi-o

pună la muzeu. Că muncesc de la vârsta de 16 ani și bani tot n-am, tot amărât sunt. Asta e, dacă i-am avut și n-am știut ce să fac cu ei!“, a mai spus bărbatul. Polițiști au ridicat, la sfârșitul săptămânii trecute, brățara găsită de Florin Stănciucu, predând-o specialiștilor. *„În urma examinării brățării, s-a stabilit că aceasta este confecționată din aur de 24 de K, cântărește 108 g, iar la una dintre capete are reprezentat un cap de lup alungit, continuându-se cu un corp de șarpe, însemne specifice dacice. Întrucât brățara ar putea face parte din Patrimoniul Național Cultural al României, a fost înaintată spre examinare specialiștilor din cadrul Muzeului Național de Istorie, care urmează să se pronunțe asupra veridicității acesteia*“, a transmis IPJ Olt.

Iată cu nu numai în Munții Orăștiei aveau loc ritualurile geto – dace în care erau implicate masivele brățări dacice din aur și argint. Simbolul specific al geto – dacilor, respectiv capul de lup cu corp de șarpe era folosit pe o arie destul de mare, arie care cuprindea și teritoriul Olteniei actuale. Denumirea localității unde a fost descoperită brățara, de *Jugaru*, poate avea legătură cu simbolul getic al „jugului” și al săgeților, ce apare și pe scutul regilor catolici ai Spaniei. Ca o curiozitate a istoriei, dacii au intrat în heraldica spaniolă: când a fost compusă stema regilor catolici, în secolul al XV-lea, pe lângă acvilă, leul Leonului, Turnul Castiliei, au fost înscrise și însemnele personale ale regilor, care să simbolizeze noblețea și dreptul lor la suveranitate. Jugul și săgețile, simbolurile dacilor. Iar alături, simbolul major, nodul gordian retezat. Jugul, bogăția dacilor, cu mulțimea de vite de pe malurile Dunării; nodul: mitul lui Alexandru (Imperiul) retezat de Jugul triumfului getic.

Deasemenea numele comunei de *„Optași Măgura”*, poate avea legătură cu simbolul lui opt (coșciugul, infinitul, etc.), care reprezintă întâlnirea lumii noastre „pătrate” cu celălalt tărâm, rezultatul fiind forța octogonului. Măgura este dealul, este tell-ul, este piramida, este movila din care se va ridica „păpușa”, cel crezut mort, care va judeca Lumea. Optul este semnul ce va aduce după sine enxada zeilor, timp al schimbării și al forțelor înnoitoare.

Iată cum descoperirea unei brățări de aur vechi de 2000 de ani poate readuce în discuție simbolistica acestor artefacte și rolul lor în ritualurile magice ale geto – dacilor.

Surse: evenimentdeolt.ro; stiriprotv.ro; adevarul.ro

POLIȚIA ROMÂNĂ

Mai mult, dacii au intrat în heraldica spaniolă: când a fost compusă stema regilor catolici, în secolul al XV-lea, pe lângă acvilă, leul Leonului, Turnul Castiliei, au fost înscrise și însemnele personale ale regilor, care să simbolizeze noblețea și dreptul lor la suveranitate. Jugul și săgețile, simbolurile dacilor. Iar alături, simbolul major, nodul gordian retezat. Jugul, bogăția dacilor, cu mulțimea de vite de pe malurile Dunării; nodul: mitul lui Alexandru (Imperiul) retezat de Jugul triumfului getic.

Simbolul octogonului (Steaua ce va veni pe Monumentul de la Adamclisi, alături de pătratul lumii noastre